

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtletno K 5.—, mesečno K 1.70. — Za inozemstvo celoletno K 30.—, — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Franciška ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po: — pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

„Javnost“.

»Napredna Misel« piše:

Vsaka družba, vsak narod ima svojo javnost.

Kar se v družbi godi, se godi v imenu javnosti in z njeno voljo, in kar se ne sme in ne more zgoditi v tem je zopet merodajna javnost. Naravno, da kakršna je javnost, taka mora biti vsa družba; kakršna je današnja slovenska javnost, taka mora postati tudi vsa slovenska družba, ves narod. Velevažno je vprašanje: ali ima javnost tudi odgovornost za to, kar v družbi naredi in za družbo, kakršno jo naredi? Konkretno: ali ima slovenska javnost odgovornost za slovensko družbo, slovenski narod, kakršnega naredi?

Merodajna javnost, če jo konkretno vzamemo, je pravzaprav vedno politična stranka, po kateri se izvršuje volja večine. Kot večina ima torej moč, svojo voljo izvrševati in omejevali ter določati akcije manjšine; zato ima pa tudi odgovornost za vsa dejanja. Če abstrahiramo od nerazsodnih mase, ki nima niti svojega naziranja niti lastne volje, ampak sugerirano naziranje in voljo voditeljev, reducira se javnost na prav ožek krog voditeljev, torej na nekatere osebe, ki so odgovorne za svoje javno delovanje oziroma celokupne družbe interesov. Sedgovorni pa so tudi vsi, ki vedoma podpirajo njih vpliv s tem, da jim dajejo večino in moč.

Tudi slovenski narod ima svojo javnost, ki jo pa danes reprezentira klerikalizem in je v konkretnem izražena v »Sl. Ljudski Stranki«, ki dela ljudsko voljo, določuje mu njegovo socialno razpoloženje in pravno naziranje. Vsa odgovornost za to, kakršna je in bo slovenska družba, pade brezdvomno na klerikalno stranko in nje voditelje.

Poglavitna dolžnost javnosti je, da dela zdravo, trezno politiko, katere najvišja naloga je skrb za pospeševanje interesov celokupne družbe, torej dolžnost slovenske javnosti je, skrbeti za blaginjo celokupnega naroda. Vodilna stranka v narodu, reprezentantinja njegove javnosti, ki interese celokupnosti zanemarija, jih zapostavlja svojim strankarskim interesom ali osebnim interesom posameznih voditeljev, stranka, ki oškoduje javne interese s tem, da ubija s strankarskim fanatizmom čut narodne solidarnosti, da iz strankarskega egoizma gazi javno moralo, ubija čut za resnico in pravico, taka javnost je dekadentna, ni sposobna vršiti svojih nalog ter dolžnosti in nima več pravice do eksistence.

V tem smislu govorimo o dekadenci slovenske javnosti, o dekadenci klerikalne stranke na Slovenskem. Poglavitna programna točka te stranke je obramba in utrjevanje katoliške vere, v politiki pa so notorični ateisti in krivoverci, ljudje, ki svoje katoliško prepričanje in gorečnost hlinijo le zato, ker imajo od tega materijalnih koristi.

To so verski hinavci, kakršnih je v katoliških strankah vedno dovolj. Kar danes katoliški voditelji v politiki uče in delajo, to je v diametralnem nasprotju s tem, kar mora ali bi moral učiti duhovnik kot služabnik cerkve. Moje kraljestvo ni od tega sveta, je rekel Kristus. Duhovnik v politiki pa se peha le za posvetno, lovi se za osebnimi koristmi, za denarjem, za politično močjo, da se ložje nad svojimi nesomišljeniki maščuje, jih preganja in muči.

Mir bodi med vami! pozdravil je Kristus apostole. Njegovi namestniki na zemlji pa danes sejejo sovraštvo in prepričanje, hujškajo sosedu proti sosedu, bratu proti bratu, ženo proti možu, otroke proti staršem.

Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe, in odpustajte tem, ki vas preganjajo, tako se glasi Kristusova zapoved. Danes pa celo katoliški duhovniki, duševni vodje »Slovenske Ljudske Stranke« uče: nasprotniku nož naravnost v srce! Liberalci so konjederici. Samo brezmejno zaničevanje zasluži. Liberalce smete goljufati brez greha. Pravi klerikalec zvečer, ko gre spat, izprašuje vest, če je čez dan dovolj zaničeval liberalce in liberalizem. Liberalce je treba gospodarsko in politično končati. Liberalcev je hribet, klerikalec pa je bič! Tako govorijo danes ljudje v katoliški stranki, na čelu ji katoliški duhovniki sami, da, tudi delajo tako. In vse to v imenu vere in zaradi vere!

Katoliška vera in morala se utrjuje v politiki, torej z versko hinavščino, z nemoralnostjo, s političnim nasiljem, z lažjo, obrekovanjem, z goljufijo, s sleparstvom itd. Tako nam priča sodne razprave in obsodbe po Slovenskem dan na dan. To je naša javnost!

Boji na Turškem.

Konec mladoturške vlade — Šefket-paša — Novi vojni minister Muktar-paša — Boji v Macedoniji in Albaniji — Anglija pomnoži svoje ladje — Zadnji dogodki — njih vzroki in posledice.

Ob času, ko ima Turčija mnogo opravka s svojimi zunanji sovražniki — so nastali nemiri tudi v nji sami. Ti nemiri ne kažejo nič dobrega in postanejo lahko usodopolni ne le za Mladoturke, ampak tudi za celo turško državo.

Splošno mnenje je, da so Mladoturki doigrali svojo ulogo. Mladoturki so sicer nastopili pod geslom: Sloga in napredek — toda njihov namen je bil okrepiti oslabele Turčijo s pritiskom na neturške narode.

Zato so se zadnja leta tako ponavljali nemiri v Macedoniji in v Albaniji. Macedonski Bolgari trpe že 520 let pod turškim jarmom in nikjer se ne kaže zarja svobode. Mladoturki so hoteli z nasiljem zatreti vsako gibanje. To je povzročilo one nemire, ki so slabili turško notranjo moč.

Znani Šefket-paša je pri tem imel svoje spekulacije. Ni dvoma, da je hotel porabiti položaj v svoje namene. Ob času splošne nezadovoljnosti bi bil kot poveljnik vojske lahko — gospodar razmer. Toda razmere so se prej izpremenile — in Šefket-paša je odstopil. Pravijo, da je odstopil zato, ker se je vtikal v politiko — kar ni dobro za poveljnika armade.

Nastopil je nov vojni minister Mahmud Muktar-paša. Ta je bil v Nemčiji od l. 1887 do 1893 in se je tam marsikaj naučil. Pri zadnjem prevratu ga je nemški poslanec rešil gotove smrti. Pobegnil je iz mesta na posestvo svoje žene — ki je rojena egiptovska princesa. Pa tudi tam bi bil padel v roke revolucionarjem, ako bi mu ne bil nemški poslanec poslal ladico, na kateri je pobegnil.

Nekaj časa pozneje je Muktar-paša na čelu opozicijske armade šel iz Soluna v Carigrad. — L. 1910. je bil pomorski minister. Kot vojni minister ima namen pomagati propadajočim Mladoturkom.

Vprašanje pa je, če je pomoč še mogoča.

pač ubil že marsikoga — da, tudi mnoga vrlega moža, ki mi ni storil ničesar žalega. Ta pa je bil podlež, kreatura, preveč gnila za življenje; in dasi me je imel namen težko oškodovati, vendar mi ni dalo, da bi ga končal. Mož s častjo, kakor jaz, prepušča taka dejanja drugim ljudem, zastran mene španjolskemu »partidu« — ali pa tudi sanskultu iz Saint-Antoina.

Težko sopenje Beaumontovo mi je obudilo nado, da mine še nekaj časa, preden se mu vrne zavest; zamašil sem mu torej usta in ga privezal s kosi svoje rjuhe na posteljnik, tako, da se vsaj do prihodnjega paznikovega poseta ni mogel osvoboditi. A zdaj so mi mahoma zaprle pot nove zapreke; ali se nisem zanašal na njegovo dolgot, ki naj bi mi pomagal na zid? — Jogo — zdaj me je hotel zapustiti pogum! Sedel bi bil in se razjokal od brezupja, toda misel na majko in na cesarja mi je bila v oporo. »Pogum!« sem si prigovarjal, »pogum!« Če bi ti ne bilo ime Etienne Gérard, potem bi ti predla zdaj v resnici huda, tako pa si mož, ki se ne da podreti kar tako!

Brez obotavljanja sem se spravil na delo. Razrezal sem Beaumontovo in svojo posteljino v dolge trakove in spletel iz njih izborno vrvo, ki sem jo privezal prav trdno sredi svojega, prilično čevljev dolgega železnega droga. Nato sem se spustil na dvorišče, kjer je lila ploha in je tulil veter še glasneje kakor prej. Ni mi bilo treba laziti v senci jetnišničinega zidu, kajti bilo je tako tema, da nisem mogel videti roke pred očmi, in če nisem trčil naravnost v stražo, se mi je ni bilo bati. Zdaj sem bil pri obzidju; vrgel sem svoj drog nanj, in v moje veliko veselje je obšel takoj med železnimi klini. Nato sem splezal po vrvi kvišku, potegnul jo za seboj in se spustil po drugi strani dol. Drugi zid sem preplezal enako; že sem

Asim bej je podal te dni ekspozice turškega ministrstva zunanjih del in pravi, da stoji Turčija zelo dobro, še boljše nego v začetku vojne. Turčija — pravi — stoji danes v najlepšem razmerju do vseh balkanskih držav. Zato Turčija ne more sprejeti italijanskih ponudb. Take izjave ministra naj bi uplivala na javnost. Vprašanje je, ali dosežejo svoj namen.

Pravkar prinašajo listi vesti — da hoče Anglija pomnožiti svoje ladje v Sredozemskem morju in da hoče tako ohraniti tu svojo moč. Ta korak Anglije se da različno razlagati — vendar Turčija ne sme upati od tega posebnih uspehov.

Turška vojska je nezadovoljna, nezadovoljnost se širi in to ne more biti dobro znamenje za bližnje dogodke. Na eni strani še ni miru z Italijo, v Macedoniji se pojavljajo nemiri. Arnavti so podali svoje zahteve za avtonomijo Albanije. Turška vojska je sicer namenjena zopet proti Albancem v boj, toda vprašanje je, kake bodo uspehi.

Taki so torej boji v Turčiji. Časopisi so mnenja, da so ti dogodki velike važnosti in da lahko spravijo Turčijo v hude škrpice — ako ne povzročijo celo njen — razpad.

DOPISI.

Iz Vuzenice. (Blamaže naših Nemcev.)

Naši maloštevilni Nemci v zvezi z nekaterimi nemškutariji — počenjajo velike neumnosti. V svoji zagrizenosti proti Slovincem vtikajo nosove in prste v vsako stvar, samo da bi potisnili Slovence v ozadje. Pri tem pa streljajo kozle, da se jim vse smeje, in prav nič se ne bomo čudili, če pride nekega dne v Vuzenico od višje oblasti poslan poseben zdravnik iz bližine Gradca, da preišče njihove možgane. Njihovi bratci iz Mute in Marbeka jim hočejo zvesto pomagati za sveto nemško stvar, zato so pa tudi deležni onih blamaž, ki jih dobe Vuzeničani. Lansko leto smo pri občinskih volitvah zmagali Slovenci v vseh treh razredih. Nemci so se pritožili in dobili dolg nos. Ker jim je pa ta premajhen, hočejo dobiti še daljšega ter so se pritožili na upravno sodišče, kar pa ne bode imelo za sedanjí novi odbor ki je že zdavnaj sestavljen, nobenih posledic. Ker vidijo, da poštenim potom ne vržejo Slovencev ob tla, so poskusili z zvijačo. Siidmarkovec čevljar Dietner je razkosal neko njivo na 40 delov ter dal zapisati tiste »flikce« na razne zveste Nemce in njihove žene in otroke iz Marbeka in Mute. Napravili so pogodbo, plačali desetek in razdelili njivo. Čakali so le še, da jim predpiše davčna oblast davek, da bodo postali ti privranci občinski volilci v slovenski Vuzenici ter oropali pri prihodnjih volitvah slovenskega kmeta okoličana zastopstva v svoji občini. Čakali so, ter veselo delali načrte, kako se bodo polastili s sleparstvom občine. Pa Bog že ve, zakaj kozi rog odbije. Višja davčna oblast je uvidela, kam pes tace moli, ter je odgovorila, da jim davka ne predpiše, ker tiste njive ne more obdelovati kar 40 oseb nemške gospode, ker si ne morejo na njej zaslužiti niti neslanega kropa. Posebno lahko menda ni šel ta priprosti nauk v njihove možgane. Po počasi bodo že kapirali. Če ne, jim pa razloži »Hochschüller« Pušnik, če ne bodo razumeli učenega šulferajnskega učitelja Denka. Zakaj tega moža še njegova zvesta prijateljka Stoparjev Jožek in Korpov Vilček nista razumela, ko jima je rekel pobi

ratí pristojbino od sejmšča mesto občine. Šele sodnik Gränitz jima je dopovedal, ko je obsojil Stoparja na 10 K kazni, Vilčka pa na pet dni ríčeta in plačilo stroškov. Čudno je res, da imajo ti ljudje tako trde butice in prav nič ne kapirajo. Denk jih sicer poučuje pri sestankih dvakrat na teden, pa vse nič ne pomaga, kakor se vidi. Pač pa kažejo razni znaki, da se je že sam nalezel njih »modrosti«.

Iz Celja. Piše se nam: Znano je še, s kakšno skrbnostjo je svoj čas dr. Benkovič prihajal k vsem sejam in sestankom, ko se je šlo za sestavo liste slovenskih kandidatov za občinske volitve v celjski okolici. S paznim očesom je zasledoval, da ni preveč »liberalcev« prišlo v kandidatno listo, in je rajši kandidiral s svoje strani razne analfabete v občinskih zadevah, nego da bi pripustil v občinski odbor izkušene praktike, ki so bili slučajno »liberalci«. Znano je nadalje, da za ugodni izid volitev dr. Benkovič in njegova družba niso niti s prstom ganili, ampak so vse agitacijsko podrobno delo izvršili naprednjaki. Znano je končno, s kako vnmemo je pozneje dr. Benkovič intrigiral proti temu, da bi bil dr. Božič kot najmožnejši izvoljen za župana, vkljub dejstvu, da imajo Nemci v obč. odboru deset odličnih mož pod vodstvom politično skrajno prefriganega dr. Ambroschitza. Ko se dr. Benkovič komedija s Sušnikom ni posrečilo, tel vsiliti za župana nekega Čečka, polnega analfabeta, ki pa ima to dobro lastnost, da je poslušen hlapec dr. Benkovič-Grejšekove profinarodne politike in pa — da si je dobil ženo iz celjske opatiije. Sedaj pa se je v občinskem odboru celjske okolice začelo delo. Minulo nedeljo je bila prva seja večjega obsega, v kateri so se reševale razne važne gospodarske zadeve. Vsi so prišli, le dr. Benkoviča seveda ni bilo. Pravijo, da je bil nekje v Gradcu zadržan. To pa je seveda laž, zakaj videli smo ga tisto dopold. Prijetno se zabavati v družbi treh dam pri »Belem volu«, in videli smo ga v isti prijetni družbi se peljati z izvoščkom skozi Gaberje. Tako je vedno. Kadar se gre za hujskanje in denunciacije, je dr. Benkovič vedno prvi, ko se pa gre za delo, je ali zadnji ali ga pa sploh ni.

POLITIŠKA KRONIKA.

Češko-nemška spravna pogajanja se vrše v znamenju skrajnega pesimizma; dasi skoraj nobenega upanja ni več, da bi se po tolikem času vendarle dosegel najneznatnejši pozitiven uspeh, vendar hočejo na češki kakor na nemški strani nadaljevati s pogajanj, to pa do jeseni, da bi bilo v takratni parlamentarni seziji vse delo že kolikor toliko končano. Delavaljne stranke se namreč boje, da bi v parlamentarnih počitnicah narodni socialci in državnopravni politiki ne izrabili položaja in javnosti osvovali ta dolgovozna pogajanja. Res je namreč, da češka javnost, pa tudi nemška, ne spremljata že od prvega početka sem s posebno simpatijo teh pogajanj, na nemški kakor na češki strani pa vstrajajo parlamentarci na svojem stališču, t. i. popolna izpolnitev zahtev. Toda izpolnitev obojestranskih zahtev je nemogoča, torej mora ena stran gdnelti, katera pa odneha, ta se odpoje svojim narodnostnim zahtevam in se s tem v javnosti kompromitira. In ravno sedaj stoji pogajanja na ti trtvi točki, ko je treba popustiti, da se more naprej! Tega popuščanja pa čakajo radikalne stranke, da ga politiki iz-

sem bil še v svoji huzarski uniformi, in zelo važno je bilo zame, da si priskrhim drugo obleko, kajti ta me je morala izdati. Luč je prihajala najbrže iz kake koč, kjer je bilo gotovo, da dohim, česar potrebujem. Šel sem torej previdno bliže; žal mi je le bilo, da nimam železnega droga pri sebi, zakaj bil sem trdne volje, boriti se rajši do zadnje kaplje krvi, kakor da se pustim še enkrat ujeti.

Kmalu sem videl, da sem se motil v svojem mnenju, kajti luči nista prihajali iz hiše, nego sta se izkazali v bližini kot dve voznih svetilki na kočiji, ki je stala sredi široke ceste. Dva konja sta bila zaprežena vanjo, poleg pa je stal majhen postiljon; eno kolo je ležalo na cesti. Ko si še ogledujem to reč iz grmovja — kadeča se konja in črno kočijo na treh kolesih, ki je curljalo od nje na vseh koncih — se spusti okence, in lep droben obrazek se pokaže izpod širokega klobuka.

»Kaj mi je početi?« zakliče dama malemu kočijažu. »Sir Charles se ne vrne; menda bom morala ostati vso noč tu na močvirju.«

»Morda vam morem kako pomagati, madame,« se oglašim jaz in stopim iz grmovja v svetlobo; ženska v stiski mi je bila vedno nekaj svetlega, in ta je bila povrh vsega še čudovito lepa. Ne pozabite tudi, gospodje, da sem bil takrat sicer že polkovnik, da pa mi je bilo šel osemindvajset let.

Bog, kako je zakričala, in kako je fant zijač vame z odprtimi usti! Nič čudnega: moja zunanost po zadnjih dogodkih ni bila več sposobna, navdati damo ponoči na samotnem močvirju z zaupanjem. Ko ji je polegel prvi strah, sem ji ponudil še enkrat svoje vdane usluge, in videl sem po njenih lepih očeh, da vpliva nanjo moj nastop in vse moje vedenje prav ugodno.

LISTEK.

Zgodbe napoleonskega huzarja

Ah, mes amis, ne morem vam popisati, kako mi je bilo pri sreči! Načrt tega podlega bitja mi je bil seveda takoj jase. Kaj mi je trebalo nesti kožo napredaj, ko je imel vendar gotovost, da ga izpuste Angležji drage volje, če zabrani beg tako važnega souietnika! Že zdavnaj sem ga poznal kot strahopetca in potuhnjena, toda šele v tem trenutku sem se zavedel v vsem obsegu njegovega nizkega mišljenja. Nazadnje — kako naj bi se sanjalo kaj takega meni, ki sem občeval vse svoje življenje samo z gentlemani in kavalirji!

Tepec menda niti ni izprevidel, da je sam v večji nevarnosti kakor jaz. Zlezel sem v temi zopet nazaj, prijel ga za vrat in mu zadal dva udarca s svojim drogom. Najprej je zatulil na ves glas, kakor pes, ki mu stopiš na nogo, nato pa se je zgrudil ječe na tla. Jaz sem sedel na posteljo, da počakam mirno, kaj se zgodi z menoj. Toda poteklo je več minut, ne da bi bil slišal kaj drugega kakor težko hropenje človeka pred mojimi nogami. Ali so nemara preslišali klice na pomoč v tej strašni nevihti? Ta šibka nada mi je postala sčasoma gotovost, kajti niti na »idoriu, niti na dvorišču ni bilo najmanjšega alarma; obrisal sem si torej s čela mrzli znoj in začel kovati nove načrte.

Eno je bilo gotovo: ta mož je moral umreti, da me vseeno še ne izda. Toda nisem si upal napraviti luči, nego tipal sem v temi, dokler nisem zatipal z roko nečesa mokrega. Biti je morala njegova glava! Že sem dvignil železo — takrat pa, messieurs, izpregovori nekaj v meni in mi zadržal roko. V ognju boji sem bil

rabijo proti strankam, ki so zastopane v narodno-politiški komisiji. Zato se pa hoče delovanje te komisije zavleči, da se ne da radikalcem prilike v parlamentarnih počitnicah dvigniti javnega mnenja proti pogajanjem. Kakor pa stvari stoje danes, je gotovo, da kak pozitiven uspeh ni niti še na vidiku, zato se hočejo miroljubne stranke poslužiti zavlačevanja. Najbolji dokaz splošnega pesimističnega naziranja pa je dejstvo, da ni mogoče pred septembrom sklicati češkega deželnega zbora.

Rusko - japonska zveza. Francosko časopisje je pred par dnevi javilo, da se pripravljajo rusko - japonska zveza. Od začetka sem je bila ta vest precej neverjetna, a danes je že toliko kakor gotovo, da obstoji med Rusijo in Japonsko dogovor, temeljem katerega se obistini rusko - japonska zveza, da se omogoči mirna razdelitev kitajskega ozemlja. Južna Mandžurija in vzhodna Mongolska preide po tem dogovoru v last Japonske, a ostali del v posest Rusije, a obe državi bi se medsebojno podpirale, ko napoči trenotek, da se izvede ta razdelilni načrt. Eden najodličnejših japonskih diplomatov knez Katsura je že na potu v Rusijo in druge države, da obvesti veslele o tem dogovoru in jih pripravi na bodoče dogodke. Knez Katsura ima nalogo umorjenega japonskega državljana Markija Ito, ki si je postavil za cilj udeležiti entente Japonske z Rusijo in Anglijo. Iz poučenih krogov se zatrjuje, da ima knez Katsura od japonske vlade popolno polnomoč, da sklene z rusko vlado vse potrebno, kar se tiče zveze, a da se obenem tudi izpolni portumutski mir. Ta rusko-japonska zveza pa dela skrb zlasti Združenim državam. »New York Herald« opozarja ameriško javnost na nevarnost te zveze za Ameriko in ekspanzivnost Japonske, obenem pa konstatira, da je sklopitev zveze gotova stvar, da je treba rešiti le še formalnosti, kar se zgodi povodom obiska Katsure v Peterburgu. Tudi Anglija je baže pripravljena, da vzame to zvezo, kakor razdelilni načrt za Kitajsko na znanje, ker sta ji Rusija in Japonska za vsak slučaj in v odškodnino prepustile proste roke v Tibetu. — Rusko-japonska zveza je velike politične važnosti za Evropo, ker bi imela Rusija na ta način za svojo evropsko politiko zavarovan hrbet.

Kriza v Turčiji postaja po demisiji vlade Said-paše vse zapletenejša. Nastale so mnogotere kombinacije glede sestave novega kabineta, a niti ena se ne da uresničiti. Vršila so se pogajanja z bivšim velikim vezirjem Teftik-pašo, ki je sedaj turški poslanik v Londonu, toda ta je odklonil sestavo kabineta. Kakor stoji položaj, nastane vprašanje, ako bo mogoče mladoturškemu kabinetu še nadalje obdržati premoč v sedanjih situaciji. Ako se to ne zgodi, pridejo na površje predstavniki opozicije, Hussein Hilmi ali pa Kiamil-paša, kar pa znači razpust ravnokar izbrane zbornice, v kateri je vsled mladoturških nasilstev le par opozicionalcev. Položaj v vladi je skrajno kritičen, ker ni moža, ki bi v sedanjih razmerah mogel in hotel rešiti situacijo.

Italijanski ministrski svet je v svoji izredni seji razpravljala o položaju in prišel do zaključka, da so mirovni izgledi jako malo verjetni, ter da se mora Italija pripraviti na nadaljevanje vojne. Ker so se pojavile vesti, da se hoče začeti od turške strani z direktnimi mirovnimi pogajanjimi in da so v ta namen že dospeli posebni turški emisarji v Italijo, bo italijanska vlada izdala službeno noto, v kateri bo demantirala vest o bližnjem direktnih mirovnih pogajanjih. V ti noti bo tudi italijanska izjava, da bo Italija tekom bližnjega časa podvzela zopet svoje akcije v Egejskem morju, da na ta način odgovori na nedavni ekspozé turškega velikega vezirja Said-paše v turški zbornici. Sklepi tega italijanskega ministrskega sveta značijo torej, da ne vlada v Italiji niti najmanjše razpoloženje za mirovne akcije, pač pa hoče Italija do skrajnosti izvršiti svoje namene.

DNEVNI PREGLED.

V seji magistratnega gremija, ki se je vršila pod predsedstvom gospoda župana se sklene: Prošnja Jan Chalupnika za razširjenje gostilničarske koncesije se odkloni. Mariji Kozinec se podeli koncesijo za prodajo brezalkoholnih pijač v baraki na Dunajski vesti. Iz franciškanske ulice na Dunajsko cesto z vozovi se izvoz radi osebne varnosti prepove in uradno razglasi. Upravi »Narodnega doma« se dovoli izvrševanje gostilničarskega in kavarničarskega obrta pred vhodom Narodnega doma do preklica. Pred mestno deško ljudsko šolo v Prulah se v jeseni napravi nekaj klopi in se namenjeni prostor vbočice ne odda v najem marveč se ga porabi za igrišče. Uradno se prepove neopravičenim osebam hojo po Ljubljani kakor tudi vsako pranje perila. V nadomestilo se napravi nekaj provizoričnih perišč. Hojo in pranje se bo uradno kaznovalo. Karolini Mohar se odda prostor v Zvezdi za prodajo brezalkoholnih pijač v najem proti najemščini na leto 20 K. Pri ogledu smodnišnice na ljubljanskem polju je zastopnik odločno zahteval, da vojaški erar napravi močne nasipe proti mestu. Stavbeni tehnik vojaškega erarja se opravičeni zahtevi ni protivil. Občine ljubljanske okolice so pa sklenile prirediti protestne shode za odpravo smodnišnice. Stavbeno dovoljenje se podeli za novo hišo Peter Emil Grassiju na Dunajski cesti 44. Fran Golobu na Rimski cesti za prezidavo delavnice v stanovanje. Andrej Boucon, Sredina 18 za napravo steklenega salona. Josip Cihlerju za napravo stanovanja na Dunajski cesti 67. Mariji Eger v Metelkovi ulici za napravo novega prizidka. C. kr. kmetijski družbi na Poljanski cesti 57 za povečanje oken. Uporabno dovoljenje se podeli g. Ernst Peterneleu v Glegališki ulici 9. Kreditnemu zavodu za trgovino in obrt v Prešernovi ulici 50. Alojzij Rašica, oziramo dr. Peganu za novo vilo v Marmantovi ulici 15. Karolini Treo v Zellarski ulici 5. Ceciliji Kavčnik na Karlovski cesti 5 in Maks Zalo-

karju za uporabo njeva na Kračkovskem naspisu.

Odlikovanje. Cesar je podelil našemu rojaku Francu Beseljaku, c. kr. polkovniku na Dunaju, plemstvo. Čestitamo!

Znamenje časa. V uradnem listu čitamo, da se vrši v turek, v stanovanju pokojnega pesnika Antona Askerca »prostovoljna javna dražba premičnin, kakor pohištva, dragocenosti, knjižnice, rokopisov, podob, pristnih Perziancev itd.« Ta javna dražba je najžalostnejše ubožno izpričevalo za vse one, ki so dolžni spominu pokojnega pesnika varovati kot narodne svetinje vse, kar je ostavil Anton Askerce. Tako naj se torej poizgubi vse, kar je zbiral in spoštoval pokojni pesnik! Njegova dragocena knjižnica naj se torej raztepe po vsemu svetu, da bodo delali z njo kšefte židovski antikvarji, porazgube naj se po privatnikih njegovih ostali rokopisi, da ne bo nikakega sledu o njegovi literarni zapuščini! Ali ni to sramota za vse slovenski narod, ali ni nikogar, nobene korporacije, ki bi mogla ohraniti Askercevo zapuščino narodu v trajno last! Ako se zdaj v zadnjem trenutku ne zganijo merodajni faktori, tedaj ostane ta madež neizbrisal na njih telesu, a tudi na našem narodu, ker tako se pokaže, da ne znamo ceniti in spoštovati spomina mož, ki so vse svoje življenje posvetili delu in probuji naroda! Skrajno neokusno je pisal o pokojnem pesniku neki S. v Narodovem podlistku, kjer hoče pokojnega pesnika na vsak način spreobrniti in še poklerikaliti. V tem feljtonu se pripoveduje, da je šel Askerce v zadnjem času »vase«, da je torej neresnično da bi nosil svobodomiselnost načelo, kakor je pisal »Dan«. Temu nasproti pa konstatiramo, da je naša komisija, ko je prišla po Askercevi smrti v njegovo stanovanje njegovo kravato, katero je vedno nosil, a na nji še vedno svobodomiselnostni znak načelno! To se nam je zdelo potrebno konstatirati, da odvrnemo od sebe vsako sumnjo, da smo hoteli poročati tendenciozno. Druga vsebina onega neokusnega feljtona se pa obsoja sama po sebi!

Amerikanski Slovenci v Askercevi spomin. Vsi slovenski amerikanski listi so prinesli o Askercu dolge in izredno tople pisane nekrologe ter posebej še poročila o Askercevi pogrebu. To nam je razveseljiv dokaz, da amerikanski naši rojaki živo zasledujejo dogodke v stari domovini ter goje do odličnih naših literatov v polnem razumevanju resnično spoštovanje. Naši Amerikanci so torej povsem drugačni ljudje kot naše domače klerikalne hijene. Danes smo prejeli poslednjo številko »Glasu Naroda«, ki izhaja v New Yorku. V tej številki smo našli zopet jako tople in lepo pisane članke »Slovenci, proslavimo spomin pesnika Antona Askerca!« V članku čitamo po daljši študiji tale poziv: »Slovenci v Ameriki! Nismo se mogli udeležiti pogreba našega vzor-moža, našega pesnika preroka. Ne moremo pa lepše pokazati svoje hvaležnosti za to, kar nam je podaril pesnik v svojih nesmrtnih delih, kot da v smislu pesnikove življenjske naloge pripomoremo k obstanku in razcvitu našega naroda. Eden glavnih kulturnih činiteljev — porojen iz krute potrebe — je družba sv. Cirila in Metoda. Kdo daruje kaj zanjo, ki rešuje na tisoče slovenske dece potučenja, daruje samemu sebi, deluje v smislu pesnika, ki je bil veliki glasnik združenega Slovanstva. Naj bi zbrani znesek pričal, da znamo tudi mi, amerikanski Slovenci, častiti spomin na svoje velmože. Starokranjski listi bodo gotovo z veseljem pozdravili našo akcijo, ki bo pričela, da nismo nikakor pretirali vezi, ki nas vežejo s staro domovino...« Tako časte Askerca slovenski Amerikanci, naši klerikalci pa ga sramote še v gomili.

»Slovenčeva« informiranost. »Slovenca« se mnogokrat primeri napaka, ki dokazuje izborna informacija tega najboljšega informiranega slovenskega lista. V svoji včerajšnji številki je nagromadil cel kop tankih dokazov svoje izborne informiranosti. V podobi prinaša neko turško mesto in ga ponosno imenuje Monastir, dasi ve vsakdo, kdor je imel kdaj kak slovenski list v rokah, da je slovensko ime tega mesta, kjer žive sami Srbi in Bolgari, Bitolje. Seveda se pusti »Slovenec« informirati le iz nemškega časopisja, zato pa ne ve, kako imenujejo Slovani ta ali oni kraj! V isti številki navaja, da ima Varšava okoli 350.000 prebivalcev, dasi bi »Slovenčeve« urednike lahko poučil vsak četrtišolec, da ima Varšava nad 700.000 prebivalcev. Klasična pa je naslednja oznaka: »Slovenec« določuje tega mesta Taškent v Aziji, da leži to mesto med Mongolijo in Indijo, kar bi se za naše razmere reklo, da leži Ljubljana med Francijo in Rusijo. V resnici pa ne leži Taškent med Mongolijo in Indijo, ker je vmes ves Tibet in Vzhodni Turkestan, Taškent pa leži v Turkestanu, provinca Syrdarija, kar pove »Slovenca« vsak nižjegimnazijec. To je nekaj cvetk nabranih iz ene same številke najboljše informiranega slovenskega lista.

Klerikalna doslednost. Pred vsakimi volitvami pridejo klerikalci na dan s svojo ljubeznijo do delavskega sloja. Ni je volitve, da ne bi tolkli na veliki boben in z besedami sladkimi kot med kričali mi smo prijatelji delavstva. Delavec mora imeti svoje pravice itd. Besede so lepe a dejanja kažejo pri klerikalcih ravno narobe. Le en slučaj: V Sp. Šiški je bil pri zadnjih občinskih volitvah kandidiran v tretjem razredu od Narodno napredne stranke v občinski odbor tudi sodarski pomočnik P. Kaker znano, je narodna napredna stranka v Šiški zmagala in tako je prišel tudi omenjeni pomočnik kot namestnik v odbor. Klerikalci so zegnali nato velik hrup in kriki, njim na čelu tedanji gerent Zajec se je celo pritožil radi tega na dež. vlado, češ P. je navaden delavec radi tega nima pravice sedeti v občinskem odboru. Tako nastopajo klerikalci napram delavskemu sloju. Joža Gostinčar, eden izmed zastopnikov te stranke, vedno vpije kak prijatelj delavcev je klerikalna stranka, in na to struno je brenkal tudi v Mostah. Delavci za-

pomnite si zgorajšnji slučaj in ne verujte hinavskim besedam klerikalcev, kjer njihova ljubezen in skrb je samo za bisago. Sramota pa za socialno demokratično stranko, da se družijo s to stranko, ki pozna delavca samo ob času volitev.

Se že umikajo. K notici, ki smo jo predvčerajšnjim prinesli pod gorenjim naslovom, nam g. prof. Kobal poroča, da na občnem zboru »Dramatičnega društva« ni govoril o kaki konkretni, denarni podpori, ki bi jo bilo pričakovati od dež. odbora, marveč je le dejal, da je od razgovora z dež. glavarjem odšel z utisom, da dež. odbor slovenskemu gledališču ne bode delal ovir, marveč mu bode šel na roko. O kaki konkretni denarni podpori v dotičnem razgovoru ni bilo besedi. Če so listi drugače poročali, niso poročali točno.

Dičen klerikalni kandidat. Silno trda je morala presti klerikalcem v Mostah pri sestavi kandidatne liste. Stranka, ki hoče še vnaprej gospodariti v občini, ni mogla najti niti dovolj kandidatov iz lastnih vrst, kar je najboljši dokaz, da nima nobenega zaupanja med volilci. V sili je moral Orazem ugrizniti tudi v kisa jatolka, da uide nesreči. Dika vseh kandidatov je pač daleč naokoli znani Franc Grum, ki se zelo dobro spozna na Adamovo obleko. Te svoje »kunšti« je Grum vsaj svoječasnno kazal v neki gostilni na Zaloški cesti. Pozabil jih gotovo še ni, a tudi ljudstvo še ni pozabilo znanega škandala in bo sedaj pošteno obračunalo z njim.

Konkurenca klerikalnih veljakov. Na enem dvorišču pride pogosto do boja med petlini. Tudi v klerikalnih vrstah ni vse tako čisto, da bi šlo brez preprirov. V češki konservativni ali t. zv. katoliški narodni stranki imajo — kakor povsod — dovolj ljudi, ki iz politike delajo kupčijo. Dva taka politika sta dr. Rožanek, ki je prvi podpredsednik klerikalne stranke in ravnatelj Ervin Cervinka, ki je bil odbornik. Med obema je bila huda konkurenca, ki se je končala pred sodiščem. Ervin Cervinka je bil iz stranke izključen. Cervinka je zahteval da se spor uredi pred shodom stranke. Na shodu dne 2. junija se je res hotel spor poravnati. Na shodu pa je Cervinka vprico vseh zborovalcev povedal, da je dr. Rožanek razširil sramotilna pisma o proštu Burianu, (ki je stebel češkega klerikalizma), da je imel v stranki svoje špekulacije, da mu je posebno dišal papežev red in da je hotel ta red dobiti s pomočjo raznih visokih oseb. Vse te obdolžitve so vzbudile na shodu veliko razburjenje in dr. Rožanek je bil prisiljen vložiti tožbo proti Cervinki. Dr. Rožanek je hotel s 30 pričami dokazati, da je nedolžen in je predlagal za priče praškega kardinala Skrbenskega, papeškega nuncijske, razne škofo in proste, celo vrsto mešnikov, in sploh vse glave klerikalizma. Te dni je bila obravnava — pa priči ni bilo. Ali so se bali, da bi se predsednik klerikalne stranke res vse ono dokazalo, ali pa so že vsi gospodje na letovišču. Obravnava se je morala preložiti. Cel slučaj pa kaže, da se zbira v klerikalnih vrstah vedno ljudje, ki iščejo svoj lastni dobiček in jim je vsa politika samo kupčija.

† **Fran Ks. Trošt.** Zopet je nemila usoda iztrgala iz vrst naprednega učiteljstva moža, ki ga bo pogrešala njegova družina, ki ga bo pogrešalo ljudstvo, med katerim je deloval, ki ga bo pogrešala šolska mladina, podrejeno mu učiteljstvo, učiteljstvo sploh, ki ga bodo pogrešali slovenski ognjegasci in bogve še kdo! Umrl je izanski nadučitelj Fran Ks. Trošt. Dne 8. junija je še pisal ljubljanskemu nadučitelju J. Dimniku: »Pridite 15. ali 16. junija k seji. Vino in kruh je doma — za prigrizke prinesli sira pa še kaj drugega seboj... same kosti so me!« Fr. Ks. Trošt je bil poleg drugega tudi predsednik učiteljske »Samopomoči«, ki se je pod njegovim vodstvom razvila najkrajše. Sedaj so njegovi zaostali postali deležni sami te »Samopomoči« škoda, da tako hitro! »Vino in kruh je doma!« — Da, to je bilo pri Ksaveriju zmeraj — za vsacega mu prijatelja. Gostoljubnost njegova je bila znana. In prišel je ne 16. pač pa 18. junija odbor »Samopomoči« na lg. toda ne k seji — ampak k pogrebu njegovemu. Z odborom sem šel tudi jaz — kakor druga leta — in kakor druga leta smo vstopili v njegovo sobo, pa videli ga nismo več — raket njegova je bila že zakrita! Prav! Kdo bi naj gledal »same kosti!« Ljubše mi je, da te imam pred očmi še tako zdravega, tako cvetočega, krepkega na duši in telesu, kakor si bil pred letom dni! Pred letom je zbolel — rekel so, da na črevesnem raku. Leto dni se je borila njegova krepka narava s hudo boleznijo, da so ga bile slednjič same kosti in da je zatisnil oči na veke. Dobro sem ga poznal, mnogo let sem ga poznal, toda ob njegovem pogrebu sem uvidel, da vendar še nisem znal, kaj je bil Trošt! Na rakvi, ob rakvi na stenah in v veži nebroj vencev od vseh strani, od vseh slojev z najrazličnejšimi napisli! In pogreb! Najprvo šolska mladina z dvema zastavama — torej sta bili zastopani dve šoli — potem pa blizu 500 ognjegascev v svoji blesteči paradni uniformi; raket so nosili ognjegasci, svetili so ognjegasci! Torej nesamoučitelj mladine — tudi na polju ognjegastva si si nabral toliko zaslug? — Za krsto pa družina, ki omaguječih nog sledi tvojim zemskim ostankom! Da, ta družina je čutila, da je izgubila svojo največjo oporo, svojega branitelja, svojega najboljšega očeta — ni čuda, da so omagovali za krsto, da so se jim šibile noge in da so mogli napraviti to težko, štirino pot le s pomočjo drugih! Za sorodniki so šle deputacije ognjegaskih društev od vseh strani kranjske in sosednih dežel, za temi nad sto učiteljev in učiteljic iz ljubljanske okolice, Ljubljane in drugod; potem pa truma domačega občinstva: vmes župani in svetovalci domače občine in sosednjih občin! Zaloštinke so ti peli tovariši, pred hišo, doma in v cerkvi in da se je spreved sploh mogel razvrstiti, niso nesli razve od cerkve naravnost na pokopališče, ki je nekaj minut izvan vasi! — ampak so napravili ovi-

nek skozi vas, da so si mogli tudi doma ostali starci in starke ogledati pogreb, kakoršnega še ni videl lg. pa ga tudi ne bo kmalu. Na grobu pa mu je govoril Gangl nagrobni govor, povdarjač njegovo delovanje, njegove duševne kreposti, njegov tudi v sedanjih časih neomahljiv značaj. Govoreč šolski mladini, govoreč gasilcem in slednjič ljudstvu, je s svojim vehementnim govorniškim darom, kazal umrlega v oni svetli luči, v kateri naj bi svetli pokojnik še nadalje navzočim, dasi ga bo skoro zakrila črna prst. Za Ganglom je govoril še g. Barle podpredsednik ljubljanskih gasilcev, nato pa so se razšli pogrebi. Mi pa smo preverjeni, da bodo izanci šele sedaj prav spoznali, kaj jim je bil F. Ks. Trošt.

Drobiz iz Stajerske. V konkurz je prišel v Mariboru trgovec Aleks. Starkel. — Iz Celja. Za predsednika nemškega Studentenheima je namesto višjesodnega svetnika Kotziana, ki se je preselil v Gradec, izvoljen dr. Gregor Jesenko. V tem zavodu so po veliki večini nemški študentje iz drugih kronovin. — Nemško izzivanje na slovenskih tleh. Dne 14. t. m. je nemško planinsko društvo na gori Uršuli pri Slov. Gradcu otvorilo novo sezidano (s pomočjo Südmärke seveda!) planinsko kočjo. Pri tej priliki je bilo naravno mnogo hajljanja in pelo se je nemške izzivalne pesmi.

Šoštanj. Ob priliki proslave 30letnice domače Čitalnice vladala je ves čas vzorna disciplina došlih društev. To dejstvo, da ni prišlo niti do najmanjšega konflikta, mora vsakemu imponirati.

30letnica Šaleške Čitalnice v Šoštanju 14. julija je gmotno in moralno prav lepo uspela. Ob polu 11. uri pod. vršilo se je v dvorani hotela »Avstrija« slavnostno zborovanje ob pravi častni udeležbi, ki je pokazala, da znajo tudi drugod ceniti naše težko narodno delo. Zastopana so bila po večih delegatih sledeča društva: Čitalnica v Celju, Slovenjem Gradcu, akad. društva Sava, Tabor, Triglav, Zveza narodnih društev na Stajerskem in Koroškem, Klub slov. napr. akademikov v Celju, Slov. učit. društvo v Slov. Gradcu, Savinjsko učiteljsko društvo, Sokol v Celju, v Vranskem, v Šoštanju, Ljudska knjižnica v Šoštanju itd. Zborovanje je otvoril predsednik g. Koropec. V svojem nagovoru se je spominjal častnega predsednika Čitalnice g. Iv. Vošnjaka častnega člana g. Peteka, zastopane po gospodu sinu in iskreno pozdravil častnega člana g. Ferjana, ki je kljub svoji bolehnosti prihitel iz Slov. Gradca med nas; častljivemu možu priredile so se burne ovacije. Predsednik je nato orisal v markantnih potezah pomen čitalnic sploh, posebno pa pomen domače jublanske gledade narodnega dela v narodno tako ogroženem Šoštanju. K besedi se so oglasili gg. dr. J. Hrašovec, podpredsednik celjske Čitalnice, dr. A. Bratkovič, predsednik Slovenjgriške Čitalnice, dr. L. Brunčič, predsednik Zveze narodnih društev, M. Hrašovic, predsednik »Triglava« in g. Kurnik, načelnik šoštanjskega Sokola. Prinesli so nam pozdrave njih društev ter nas bodrili k vztrajnemu nadaljnjemu delu, kajti tako delo nas mora dovesti do cilja. Posebno globok utis je napravil krasno zasnovan govor g. dr. J. Hrašovca, njegove besede so zvenele našim srcem kot mogočen imperativ: »Ne vdajmo se!«, našle so v naših srcih tudi krepak odmev: »Ne vdajmo se!« — Došlo je tudi več pismenih in brzojavnih čestitk, gostje so nas po polodnevni izmenjadi s tako lepim obiskom, kakor ga nismo pričakovali; niso jih pozdravile slov. trobojnice, ni jim smela svirati godba, tembolj pa je govoril pritisk bratskih rok, ogenj v naših očeh in navdšen vrisk: o ljubezni, s katero smo vzprejeli vrle Sokole in goste. Kmalu po prihodu vršila se je javna telovadba; izvajale so se ljubljanske proste vaje, na orodju so nastopile vrste braslovškega yranskega in šoštanjskega Sokola ter vzorna vrsta, ki je žela viharje navdušenja; najbolj pripristi ljudje so bili polni hvale v pomenu Sokolstva in krasnih vajah vzorne vrste, tako da je javna telovadba popolnoma dosegla svoj namen zanesti idejo sokolsko tudi v širše vrste. Vrlo so nastopile prvič tudi šoštanjske Sokolice v svojem pestrem kroju s slovaško ruto; njihov nastop je kakor pomladna pesem ubral v dušah gledalcev vesele strune, telovadke same pa osrčile za nadaljno sokolsko delo. Pod vzornim vodstvom g. Koržeta in Tajnika so se vrstili mešani zbori domače Čitalnice, moški zbori in kvintet Slovenjgradčanov itd. in nam nudili krasen duševni užitek. Naše vrle narodne dame in gospodične so storile svojo dolžnost v polni meri in zaslužijo najiskrenejšo zahvalo; omeniti moramo pri tej priliki prav posebno tudi krepko sodelovanje vrlih kmetskih narodnih deklet, kar je povsod napravilo najboljši utis. Navajanje posameznikov bi nas vedlo predaleč, zato bodi dovolj, da se tem potom zahvalimo z vsem srcem vsem, ki so sodelovali ali nam pomagali bodisi s pripevki, v šotorih itd. itd. saj je uspeh veselice že sam gotovo najlepša zahvala to tembolj, ker je veselica uspela v narodno tako ogroženem kraju, kakor je Šoštanj in dosegla velik narodno obramben pomen. Slovo na kolodvoru je bilo prisrčno, vse je kar prekipelo navdušenja, vse si klicalo na svidenje! Zvečer se je uprizorila alegorija — igro se je preložilo za par tednov — na to se je pa razvil ples in prosta zabava. In tako je lepo uspela proslava 30letnice Šaleške Čitalnice v Šoštanju pritegnila z močnimi, plemenitimi okovi ljubezni marsikakega omahljivca, da se je tesneje prilik k svoji mamici — domovini, s tem je dosežen tudi cilj, katerega smo pri naši proslavi zasledovali... Vsem kličemo v zahvalo preiskreno svoje geslo: »po narodno-obrambni poti bomo hodili tudi v naprej, mi hočemo živeti, mi nočemo umreti!«

Razpisana srednješolska mesta. Od 19. junija do 14. julija so bili izdani sledeči razpisi: **Klasična filologija:** Feldkirch (g. L. Gr. d. 28. VII.), Ober-Hollabrunn (g. L. Gr. d. 24. VII.), Močunja Pologija. — češčin (r. Fr. d. 24. VII.), Proč...

(r. r. D., 20. VII.), Novi Jičm (r. Fr. D., 20. VII.), Dunaj I. (r. Fr. N., 31. VII.), Arnau (r. g., Fr. L., 29. VII.), Bruck (r., Fr. D., 28. VII.), Kranj (g., D. I. gr., 28. VII.) — Zgodov. zemljepisna skupina: Maribor (r., 28. VII.) — Prirodopisna skupina: Kočevje (g., Ng. m. ntl., 25. VII. — prov. mesto). — Mat. — flz. skupina: Hohenelbe (mest. rlg., M. Ntl. geo., 30. VII.), Krnov (r., M. Ntl., 24. VII.), Brno (Il. nem. r., M. Geom., 20. VII.), Olomuc (g., M. Ntl., 20. VII.), Idrija (r., M. Ntl., 28. VII.) — Telovadba: Prostejev (r., 20. VII.), Linc (r., 17. VII.), Tešin (r. g., 27. VII.) — Kratice in znaki kakor navadno.

Koncert »Slovenske filharmonije« se vrši danes na vrtu hotela »Zlata kaplja« (L. Tratnik), Sv. Petra cesta št. 27. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 40 vin.

Zahvala. V sredo dne 17. t. m. pri večernem koncertu na vrtu hotela »Lloyd« je daroval g. Avgust Tomažič, veletržec na Marije Tereziji časti znesek 20 K v prid »Slovenski filharmoniji«. Za to naklonjenost se iskreno zahvaljuje gospodu darovalcu odbor »Slovenske filharmonije«.

Kinematograf »Ideal«. Spored za soboto 20., nedeljo 21. in ponedeljek 22. julija 1912: 1. Sege in navade Sartov v Turkestanu. (Naravna slika). 2. Svarilo znamenje. (Drama). 3. Doživljaji pčestnega dečka. (Komično, samo popoldan). 4. Mojstrsko delo zlatarja. (Krasna kolorirana drama, samo popoldan). 5. Ekspresna ženitev. (Originalna francoska veseloigra, samo zvečer). 6. Ožigosan. (Učinkovita drama v dveh dejanjih. Samo zvečer). 7. Bogati in revni Moric. (Velekomično. Igra Prince).

DRUŠTVA.

Telovadno društvo »Sokol« v Ljubljani se udeležijo z društveno zastavo otvoritve Sokolskega doma v Litiji dne 21. t. m. Zbirališče je na južnem kolodvoru ob 7. uri zjutraj. K najobvlnejši udeležbi vabi odbor.

Za nedeljski župni zlet in slavnostno otvoritev Sokolskega doma v Litiji opozarjajo se br. društva in slavno občinstvo na vlake, ki prihajajo dopoldne v Litijo. Gosti, kateri pridejo z opoldanskimi vlaki, priklopijo se lahko slavnostnemu sprejemu. Želeti je, da se večji oddelki društev zastran obeda prigrasijo, v kolikor se to še ni storilo, da ne nastanejo katesikolobodi neprijetnosti. Kolikor se more sklepiti iz že došlih prijav, bo udeležba mnogobrojna. Za udobnosti je po možnosti skrbnjeno. Na zdar!

Telovadno društvo »Sokol« v Radečah pri Zidanem mostu priredi dne 11. avgusta 1912 povodom zleta Zagorskega okrožja svojo prvo javno telovadbo, združeno z veliko ljudsko veselico. Natančen spored sledi. Odbor.

Izlet N. D. O. v Gorico. Zadevemu priziv N. D. O. c. kr. namestništvo ni dovolilo. Izlet za 21 t. m. ponovno prepovedan. C. kr. namestništvo ni ugodilo pritožbi z ozirom na »javni red in mir«. Med slovenskim narodnim delavstvom vlada splošno razburjenje, ker se je vse delavstvo zelo zanimalo za izlet. Med delavstvom se pojavljajo tudi že sedaj odločni protesti proti tako milostni delitvi drž. pravice. Pravijo, da je previdnost dobra stvar in da nikoli ne škoduje. Vendar je čudno, da imajo naši slavni c. kr. uradi previdnost le za eno stran. drugod pa je menda ni treba. Nikjer ne morejo dokazati, da bi se kalil javni »red in mir«, naj naredi kaka naša organizacija izlet sem ali tja — vendar neprestano govore o tem! Ali jim velj beseda:

Mi vstajamo
in vas je strah!

Številke v Trstu in v Gorici dovolj govore o nas. Smo in hočemo biti. Hočemo pa tudi, da se nas ne moti! Ako bi bilo ljudsko štetje natančno, bi nas bilo še več. In mi hočemo le pomagati resnici do zmage s tem, da privedemo v pravi slovenski tabor še one, ki so po resnici in pravici naše krvi, pa se skrivajo pod tujo krinko. Proč s krinkami, bodimo to, kar smo. Mislamo, da je to tudi po vseh drž. zakonih dopuščeno — in to smemo tudi zahtevati.

Naprednjak.

Zadnjič sem prišel na kmete in sem se ustavil v veliki gostilni ob cesti. Kjerkoli potujem, pazim vedno, da se ustavim vedno samo v naprednih gostilnah, ker mi tako velevala moja napredna dolžnost. Očeta Boštjana sem pa že zdavnaj poznal, kot odločno naprednega moža. Tudi on me je spoštoval kot vnetega bojevnika proti klerikalcem. Dal je takoj postaviti predme pol litra vina — z značilno opombo, da bova skupaj pila.

»Malo pridete k nam«, je rekel, »že dolgo se nisva videla.«

»Da«, sem rekel, »veste v Ljubljani je dosti dela. — Komaj si človek utrga kak dan, da odide na kmete obiskat svoje znance.«

»Da, ti klerikalci«, je rekel oče Boštjan, »tudi pri nas imamo z njimi dosti posla. Vedno se zaletujejo v nas, mi jih pa kar pri miru pustimo. Najboljše je tako, se bodo že ugnali. O mi se ne damo, mi smo še vedno stari...«

»Dobro, dobro, ampak pokazati bi jim morali včasih, da smo še tu...«

»Tisto pa tisto. Ampak to le pri volitvah, o takrat se dobro pogledamo. Vedno pravijo:

Ko bi Boštjana ne bilo, bi bilo vse naše. Samo on pa tisti njegovi prijatelji...«

»O, vi stara korenina: Ko bi bili še mladi taki.«

»Tako je! Sicer pa — veste, — sva s starim župnikom prav prijatelja — samo kaplan nekaj meša — marinarice vodi pa tiste čuke. Župniku ni mnogo na tem. Večkrat ga obiščem in spijsva skupaj kak kozarec. Ima prav dobro kapljico stari mož, z Bizelskega jo dobi. Veste, to je dobro, če ima človek take prijatelje. Saj konečno stvar ni tako resna. Jaz grem vsako nedeljo k maši in cela družina tudi — o, v tem ne upustimo stare navade. Pa še prav tja spredaj grem, da me vidiš, potem naj pa kriče: »liberalec«. — Ravno tako hoče župnik, da smo drugače prijatelji. Pri procesiji grem vselej prav blizu poleg njega. — Zadnjič je prišel neki študent in je zbiral za neko knjižnico. Kaj boš s knjigami, saj se mi pod streho valjajo. Niti krajcarja mu nisem dal, pol litra vina je dobil za pot. Ko so pa pobirali za nov oltar, sem dal sto kron — pa naj potem še govore. Vidite, tako se jih pana. — Sam sem sezidal kapelico, prav pred hišo, da se tu procesija ustavi — in za maše dam tudi toliko, da mi je rekel zadnjič župnik: »Boštjan, vi bi bili prav vrl mož — ko bi ne bili liberalec.« Jaz pa sem rekel: »Gospod župnik, tisto pa vsak po svoje.« Tako je, vidite. Mi se ne damo. Pijte, dal bom še za pol litra. Prej ali slej bomo mi zmagali!«

Pila sva še pol litra — in menda še štirikrat po pol... Oče Boštjan je zabavljaj čez klerikalce in čez »farje« — in pila sva na napredno zmagajo.

Pozno zvečer sem se poslovil od vrlega naprednjaka.

Najnovejša telefonska in brzjavna poročila.

ITALIJANSKO-TURŠKA VOJNA.

Napad italijanskih torpedovk. — Italijani v Dardanelah. — Italijansko bojno brodovje v akciji. — Nova turška vlada. — Zaprtje Dardanel.

Carigrad, 19. julija. Včerajšnja noč so turške obmorske straže blizu Nagare, kjer je usidrano vse turško brodovje opazile okoli poldvih več torpedovk, ki so plule brez luči v bojnem redu; turška posadka je razsvetlila dardanelsko ožino in spoznala italijanske torpedovke, ki so se prikradle v ožino, da napadejo turško brodovje. Obrežne trdnjave so takoj začele z ognjem na torpedovke, ki so se takoj začele umikati. Ker je bil njih načrt izjalovljen. Turške trdnjave so obstreljivale torpedovke, dve istih sta se potopili, drugih šest pa je bilo močno poškodovano. Turško brodovje sploh ni stopilo v akcijo.

Dunaj, 19. julija. Vest o ponovnem italijanskem napadu na Dardanele je preplasila vse diplomatske kroge, ker so zadobili prepričanje, da hoče Italija z vsemi skrajnimi silami prisiliti Turčijo k sklepu miru. Napad na Dardanele je zopet velikega mednarodnega pomena, ker bo imel hudih posledic, posebno z ozirom na sedanjo kritično situacijo na Balkanu.

Rim, 19. julija. Napad italijanskih torpedovk na Dardanele se smatra tukaj kot prva izvršitev sklepov zadnjega izrednega ministrskega sveta. Kot skrajno dobro znamenje se kaže dejstvo, da se je posrečilo italijanskim torpedovkam priti celo do Nagare, dasi je ob obeh straneh vse polno turških trdnjav, kar dokazuje, da so te trdnjave v jako slabih rokah, ali pa da je tudi tam vojaštvo desorganizirano.

Upad v Dardanele.

Rim, 19. julija. Italijansko bojno brodovje je križarilo že del časa pred Dardanelami, tako da so bili Turki lahko pripravljeni na napad. Včeraj po dnevi se je italijansko brodovje približalo uhođu in se tam zasedalo v bližini trdnjave Kum-Kulesi. V noči pa so italijanske torpedovke s pogašenimi svetilkami brez vsakih ovir poskusile predreti v Dardanele in prišle daleč do Nagare, kjer jih je opazila posadka trdnjave v malem zalivu Bajšku in jih začela obstreljivati, nakar so se torpedovke vrtnile k brodovju. Ta napad torpedovk je imel le rekognosicijski pomen, ki se je sisanjo posrečil. Italijansko brodovje bo nadaljevalo s svojo akcijo do skrajnosti.

Razburjenje v Carigradu.

Carigrad, 19. julija. Ko so dospela poročila o upadu italijanskih torpedovk v Dardanele, je zavladala po mestu splošna panika. Prebivalstvo je skrajno preplašeno, ker se je posrečilo italijanskim torpedovkam priti nepopažen tako daleč. Splošno se obsoja postopanje mornarice, ki si ni upala zasledovati italijanskih torpedovk.

Zaprtje Dardanel.

Carigrad, 19. julija. Interimistična vlada je takoj po poročilu o upadu italijanskih torpedovk odredila zopetno zaprtje Dardanel.

Nova vlada.

Carigrad, 19. julija. Mladoturški komite je pozval brzjavno poslanika v Londonu Teftik pašo, da prevzame v kritičnem času, ki je nastal po upadu Italijanov v Dardanele, sestavo vlade. Teftik paša je odgovoril, da prevzame z ozirom nato vodstvo turške vlade.

VSTAJA V ALBANIJI.

Atentat na vojašnice in železniške proge. — Gibanje bolgarskih čet. — Pred velikimi dogodki.

Skopje, 19. julija. Vsa Macdonija, Stara Srbija in Albanija je danes pred velikimi dogodki. Proklamacija splošne nastoje je že v obsežnem par dni. Povsod nastoje se oči za mirzično delovanje četašev, a od vse strani se javljajo novo sestavljene čete. Kar

preko noči izgine iz tega ali onega kraja vse, kar more nositi orožje, ter se organizira pod poveljstvom znanih četaških vojvod! Med posameznimi četami vlada najvornejši red in medsebojna zveza. Med bolgarskimi in albanskimi četami se je dosegel popoln sporazum za skupno akcijo. Srbske čete se organizirajo v novopazarskem sandžaku; tudi mnogo črnogorskih čet stoji ob meji, pripravljenih za upad v Turčijo. Vspricho teh vstaških priprav pa je brezdelje turških oblasti naravnost čudovito, a popolnoma razumljivo, ker vlada v turški armadi popolna desorganizacija in se vlada ne more zaneesti niti na eno kompanijo.

Solun, 19. julija. Bolgarska četa pod vodstvom vojvode Tihča je napadla turško žandarmerijsko vojašnico v Bežistih. Napad se je izvršil ponoči. Četaši so vrgli na vojašnico bombe, ki so razrušile del vojašnice v sip. Nato so se četaši umaknili v gore. Valija je dobil obvestilo, da pripravljajo četaši atentate z bombami na vse vojašnice, na železniške proge in zlasti na železniške mostove.

Solun, 19. julija. V okolici Vitelista v murhaskem okraju se je nenadno pojavila velika četa znanega bolgarskega vojvode Ivana Gjurava. Med turškim prebivalstvom, ki pozna iz preteklih dni tega četaša, vlada nepopisen strah. Obenem se javlja, da so sestavili nove čete tudi Husein-čauš iz Priepa, Hristo Kukov iz Žive; tem četašem so se pridružili tudi mnogi turški žandari, ki so odnesli mnogo orožja in municije. Vsi ti četaši so znani iz prejšnjega ustaškega gibanja v Macedoniji. Za položaj je značilno zlasti to, da so popolnoma prenehali medsebojni boji med posameznimi četami.

Cetinje, 19. julija. Situacija se smatra kot skrajno resna. Vlada skuša sicer na vse mogoče načine ublašiti razburjenost vsled zadnjih dogodkov in izjavlja, da bo že znala poiskati zadovoljstva, a ta zagotovila kaj malo pomirjevalno uplivalo na prebivalstvo. Na turško-črnogorski meji se opaža, da je prebivalstvo v vedni zvezi z Albanci, ter jih podpira z vsemi močmi. Najmanjši povod dovede lahko do porazne katastrofe.

GRADNJA LIŠKO-DALMATINSKE ŽELEZNICE.

Budimpešta, 19. julija. Z ozirom na vesti, da se odgodi začetek zgradbe liško-dalmatinske železnice iz političkih vzrokov na prihodnjo pomlad se v vladnih krogih izjavlja, da so te vesti neresnične. Z gradbo te železnice se začne že 22. t. m. in sicer pri Ogulinu, kamor so odšli že inženirji budimpeštanskih tvrdk, ki so prevzele to delo.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Enodružinska vila Pod Rožnikom št. 264 se jako ceno proda. 477—6

Eno ali dve učenkli poštenih staršev se takoj sprejme k ženskemu krojaštvu. Več Florjanska ulica št. 12. I. 490—3

Skoraj nove damske gorske čevlje št. 39 se proda. Kle, pove Prva anončna pisarna.

Zahvala.

Za obilne dokaze globokega sočutja povodom bolezni in smrti naše nepozabne in nenadomestljive soproge, ozir. mame, stare mame, gospe

Marije Pezdir

kakor za mnogoštevilno udeležbo pri pogrebu predrage rajnice izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem iskreno hvalo. Posebej pa se še zahvaljujemo želez. zdravniku blag. gosp. dr. Mahru, ki je ves čas dolgotrajne mučne bolezni s pravo verno in požrtvovalnostjo skrbel za blago pokojnico in ji lajšal grozne muke. Srčna hvala vsem!

Žalujoči ostali.

M. ZOR

tapetnik in oblastveno konces. pokončevalec podgan, miši in mrčesa

Ljubljana, Sv. Petra cesta 38

se priporoča v pokončevanje sten, molov in v predelavo po teh mrčesih okuženega pohištva. Uspeh zjamčen! 421

Simon Praprotnik

stavbeni in pohištveni mizar
V Ljubljani, Jenkova ulica št. 7.

priporoča p n. odjemalcem (posebno že onim v južnejših krajih) svojo veliko zalogo

ommar za led

v poljubnih velikostih za pivovarne, restavracije, trgovine, delikatesne trgovine itd. 218

Cene najnižje Postrežba točna, in ne prosto.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vljudno vabimo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času obnove, da pošiljanje ne preneha in da dobe vse številke

„DAN“

velja v Ljubljani na dom dostavljen:

Vse leto . . . K 18— Četrta leta . . . K 450
Pol leta . . . K 9— En mesec . . . K 150

V upravnistvu prejemam na mesec K 120.

S pošiljanjem po pošti v Avstriji velja:

Vse leto . . . K 20— Četrta leta . . . K 5—
Pol leta . . . K 10— En mesec . . . K 175

Za Nemčijo vse leto K 24. Za Ameriko in druge dežele vse leto 30 K.

Naroča se lahko z vsakim dnem, a hkratu se mora poslati tudi naročnino, drugače se ne oziroma na naročilo. Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor je ne vpošlje o pravem času.

Upravnistvo „DNEVA“.

Oddaja lova!

V zakup se odda za dve leti del poljskega lova občine Mavčice. Lov je oddaljen četr ure od Medvod.

Pojasnila daje trgovec gosp. Josip Perdan v Ljubljani.

Lasne kite

po 5, 7, 9 in 12 K. Barva za lase in brado „Neril“ od dr. Drallea v steklenicah po 2 in 4 K. — Lasne podlage in mrežice vse vrste. — Lasulje, brade, šminke itd. za gledališča. — Šminke in puder za ulico, vse po jako zmernih cenah

priporoča

Štefan Strmoli, Ljubljana

Pod Trančo 1 (zraven čevljarskega mostu) izdelovalnica za vsa lasna dela.

„Učiteljska tiskarna“

v Ljubljani

r. z. z. o. z.

Frančiškanska ulica šte. 8

je najmoderneje urejena in opremljena za tisk vsakovrstnih tiskovin: knjig, brošur, urad. tiskovin, not, lepakov, vizitk, in kuvert.

Litografija. - Stereotipija. - Najmodernejša črke in okraski.

Tisk v različnih barvah.

Najfinejša izvršitev.

Solidna in točna

postrežba.

„DAN“ se prodaja

1. V Gorici: Karol Schmelzer, južni kolodvor Ter. Leban, Corso Verdi 20. Jan, Sardagna, Gosposka ul. 9. U. Likar, državni kolodvor.

2. V Kranju: Adamič, Glavni trg; Rant; Šifrer na kolodvoru.

3. Na Bledu: Pretnar in A. Wölfling.

4. V Bohinjski Bistrici: M. Grobotek.

5. V Radovljici: Oton Homan.

6. V Škofji Loki: M. Žigon.

7. V Idriji: tiskarnar Sax.

8. V Cerknici: K. Werli.

9. Na Rakeku: A. Domicelj.

10. V Gor. Logatcu: Josip Rus.

11. V Postojni: I. Marinčič.

12. V Št. Petru na Krasu: K. Schmelzer.

13. V Novem Mestu: Josip Kos.

14. V Opatiji: A. Tomašič.

15. V Reki: J. Trbojevič.

16. V Divači: K. Schmelzer.

17. V Komnu: A. Komei.

18. V Nabrežini: K. Schmelzer.

19. Na Zidanem mostu: M. Peterman.

20. V Celju: Zvezna trgovina.

21. V Mariboru: Vilko Weixl.

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Meto-
dove šolske družbe!

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine

H. SUTTNER

Ljubljana, Mestni trg št. 25.

Lastna potokolirana tovarna ur v Švici.

Tovarniška znamka

„IKO“

Cenik — restovj in poštne prosto.

„DAN“ se prodaja v Ljubljani v sledečih tobakarnah
po 6 vin. izvod:

JUŽNI KOLODVOR, na peronu.
DRŽAVNI KOLODVOR.
BLAŽ, Dunajska cesta.
SEVER, Krakovski nasip.
PICHler, Kongresni trg.
ČEŠARK, Šelenburgova ulica.
DOLENC, Prešernova ulica.
FUCHS, Marije Terezije cesta.
MRZLIKAR, Sodna ulica.
ŠUBIC, Miklošičeva cesta.
ZUPANČIČ, Kolodvorska ulica.
PIRNAT, Kolodvorska ulica.
ŠENK, Resljeva cesta.
KOTNIK, Šiška.
TIVOLI, na žel. prel. pri Nar. domu.
KOŠIR, Hilšerjeva ulica.
STIENE, Valvazorjev trg.
SUŠNIK, Rimska cesta.
USENIČNIK, Židovska ulica.
KLEINSTFIN, Jurčičev trg.
KRIZAJ, Sp. Šiška.

WISIAK, Gosposka ulica.
KUSTRIN, Breg.
TENENTE, Gradaška ulica.
VELKAVRH, Sv. Jakoba trg
SITAR, Florjanska ulica.
BLAZNIK, Stari trg.
NAGODE, Mestni trg.
KANC, Sv. Petra cesta.
TREO, Sv. Petra cesta.
KUŠAR, Sv. Petra cesta.
PODBOJ, Sv. Petra cesta.
ELSNER, Kopitarjeva ulica.
BIZJAK, Bohoričeva ulica
REMŽGAR, Zelena jama.
SVETEK, Zaloška cesta.
KLANŠEK, Tržaška cesta.
JEZERŠEK, Zaloška cesta.
LIKAR, Glince.
STRKOVIČ, Dunajska cesta.
ŠTRAUS, Škofja ulica.
TULACH, Dolenjska cesta.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani
izvršuje vsa tiskarska dela okusno in po zmernih cenah.
Zaloga županskih in drugih uradnih tiskovin.

Prihod vlakov v Ljubljano iz:										
Dunaja . . .	12 ⁵⁵	3 ¹⁵	4 ⁴⁸	5 ⁵⁵	9 ³⁶	12 ⁴⁷	5 ²¹	8 ⁵⁸	5 ³¹	
Trsta . . .	12 ⁰²	4 ⁰⁹	9 ⁰⁴	11 ²¹	2 ⁵¹	6 ¹²	9 ⁴²	11 ⁴⁵		
Trbiža . . .	7 ²³	9 ⁵¹	11 ¹⁴	4 ²⁰	7 ⁰⁰	8 ¹⁵	11 ³³			
Kamnika . . .	6 ⁴²	11 ⁰⁰	2 ⁴¹	6 ¹⁵	10 ³⁰					
Rudolfovega . .	8 ⁵⁹	3 ⁰⁰	9 ¹³							
Kočevja . . .	8 ⁵⁰	3 ⁰⁰	9 ¹³							
Vrhnike . . .	6 ³⁸	10 ³⁶	7 ²³							
* Brzovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih.										
Odhod vlakov iz Ljubljane proti:										
Dunaju . . .	12 ⁰⁸	12 ¹⁸	4 ³⁹	7 ³⁰	11 ²⁶	3 ¹¹	6 ³²	9 ⁵³	10 ⁴⁵	
Trstu . . .	1 ²⁰	3 ²²	5 ¹³	6 ⁰³	10 ⁰²	1 ⁰⁶	5 ⁴¹	8 ²³		
Trbižu . . .	7 ⁴⁷	6 ⁵²	9 ⁰⁹	11 ³⁰	3 ³²	6 ³⁵	10 ⁰⁰			
Kamniku . . .	7 ²⁷	11 ⁵⁰	3 ¹²	7 ¹⁵	11 ⁰⁰					
Rudolfovem . .	7 ³²	1 ³¹	7 ⁴⁴							
Kočevju . . .	7 ³²	1 ³¹	7 ⁴⁴							
Vrhniki . . .	7 ³⁵	1 ¹⁸	8 ¹⁰							
* Brzovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih. † Od 20. maja oziroma 1. julija.										

Kavarna Leon

Celo noč odprto

Celo noč odprto

Del. glavica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.**

K 8.000.000.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju in agencija v Gradežu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4¹/₂ 0/0

Rez. fond na: K 800.000.

! Letovišče v Mostah !

Hotel „Pod Stalom“

oddaljen samo 7 minut od kolodvora, v jako romantičnem kraju, kjer je mnogo izprehodov in v katerem se nahaja 10 popolnoma opremljenih sob za tuje, se odda v najem. — Ravnotam se odda v najem trgovino z opravo, eventualno se tudi prodaja samo opravo in večje število zabojev. — Išče se tudi gostilničarja s 1. septembrom pod jako ugodnimi pogoji. — Pojasnila daje V. Baloh, pris. upravitelj Megličevega posestva v Mostah, p. Žirovnica, Gorenjsko. 484

FR. P. ZAJEC

Ljubljana Stari trg 9 Ljubljana

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblast-
veno koncesijonirani optik in strokovnjak svoj

optični zavod.

Dalnogleda, toplo-
mere, in zrakomere
vseh vrst.

Očala, žilpalniki na-
tančno po zdravni-
škem receptu.

Cenike pošiljam na
zahtevo zastoj in po-
štne prosto.

„DAN“ se prodaja po vseh
tobakarnah po 6 vin.

Mednarodno spedijsko podjetje
R. RANZINGER, Ljubljana.

Ustanovljeno 1876. Telefon št. 60.

Podjetje za prevozništvo c. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agentura c. kr. glavnega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani. — Reekspedicija in skladišča. — Ekspresni promet oboje. — Transport in shranitev mobilja. — Agentura avstr. Lloydja.

Pisarna v mestu: Šelenburgova ulica 3. Centrala in skladišče: Cesta na južno železnico 7.

Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor. 257

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

naznanja

okasijsko prodajo

poletnih oblek in slaničnikov za gospode in dečke, ter poletne damske kon-
fekcije z globoko reduciranimi cenami.

MIHAEL KASTNER, Ljubljana

Kongresni trg št. 10

dobavlja najcenejše: špecerijsko blago; jedilno in živanso sol; petrol ej (tudi v originalnih pločevinastih posodah); obdačen in neobdačen bencin za motorje in avtomobile; gasolin, cigroin za razsetljavo; gorilno olje za Diesel-motorje; vseh vrst strojno olje; parafin itd. itd.

Vse mineralne vode in studenčne produkte
vedno sveže v zalogi.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registr. zadruga z neom.

obrestuje hranilne vloge po **4¹/₂ 0/0** zavezo v Ljubljani brez vsakršnega odbitka.

Stanje hranilnih vlog: 20 milijonov. Popolnoma varno naložen denar. Rezervni zaklad: nad pol milijona.